

YIBO'LAR GÖZBEĞİMİZDİR

İyi Akşamlar,

ILKYAR bu akşam özel bir proje tamamladı...

Muş Malazgirt ve Merkezdeki

Alparslan Kız YIBOlara 15 kişiyle giderek

(uçakla) bir deneme yaptı...

Projedeki arkadaşlarımızın kendi yol paralarını

ödedikleri 2 günlük projenin güzelliği elbette çocukların

güzelliklerinden kaynaklanıyor... Hemen ardımızdan yollanmış

su iki mesaj ILKYAR'ın yarattığı etkiyi ortaya koymuyor mu:

"MESAJ: Bugün Hocam ekibiyle okulumuzu ziyaret etti. Hocamız biz öğretmenlere iki saat seminer verdi. Bu semineri dinledikten sonra bugün dünyanın en şanslı insanı olduğumu anladım. Bize verdiği bilgilerle mesleğe olan inancın ve azmim bin kat daha arttı. Hocama ve ekibine sonsuz teşekkür ediyorum."

"MESAJ: Hakan ağabey belki beni hatırlayamazsın ama ben sizin gittiğiniz akşam gülsün yanında ağlayan kızdım. Ben size ne kadar teşekkür etsem azdır. Senin öğütlerinin sayesinde okuma hevesim daha arttı. O yüzden daha çok çalışıp senin yanına gelmeye kararlıyım kendim ve okulum adına hepimize teşekkür ederim seni çok özleyeceğim"

YIBOlara yönelik yazılanlara çok üzülüyoruz, aşağıdaki ve ekteki metni hazırladık

tüm medyaya, yazarlara yolladık... Sizlerin de bilginize sunuyoruz...

YARIN -PAZAR- saat 12.00'da Ata Hocamız YIBO'ların konu edildiği

bir programda CEM TV'de konuk oluyor, izlemeyi unutmayın...

Saygılarımızla...

*

İyi Günler, Çalışmalarınızda Kolaylıklar diliyorum...

YİBO'lar konusunda medyada olumsuz görüşler yer aldı, konuya baksa açılardan da bakabilmek gerektiğini düşünüyorum. Ekteki görüşlerimi sizinle ve okuyucularınızla paylaşmak dileklerle bilgimize sunuyorum...

Ekteki yazıyı hazırlarken bir öğretmenimizden gelen iletiyi de aşağıya alıyorum:

".....

Bu mektubumu yağmurlu bir Mayıs gecesinde yazıyorum. Dışarda göz açtırmayan çok güzel bir yağmur yağıyor. Gök gürültüsü var dışarda. Pansiyondaki yavrularım korkmuşlardır diye yurduma bir uğrayım dedim. Nöbetçi arkadaşlarla oturuyoruz, çay içiyoruz.

.....

Bugün pansiyon binasından okul binasına, idare odasına geçtim. İdare odası bir kalabalık, bir hareketlilik, arı oğul veriyor sanki. Bir baktım teleskop gelmiş. Tüm hocalarımda bir heyecan var. Sevindik. Mutlu olduk. Teleskopumuzu hemen kurduk, öğrencilerimizle gökyüzünü incelemeye başladık.

Hocam çocuklar gibi sevindim, sevindik. Otuz yaşındayım ilk defa teleskop gördüm. Yavrularım daha 12-13 yaşında bununla tanıştılar. Kendim ve öğrencilerim adına sevindim.

Hemen eve gittim, 5 yaşında oğlum var onu alıp geldim. Beraber teleskopla gökyüzüne baktık."

Saygılarımı sunuyorum.
Prof Dr Hüseyin VURAL

YİBO'lar: Gözbebeklerimiz

YİBO'lar: Fedakarlık Okulları
YİBO'lar: Köy Çocuklarının Kendilerini Gösterebilecekleri En İyi Kanal

Prof. Dr. Hüseyin VURAL

NEDEN:

UNESCO nezdinde “Herkes İçin Eğitim – Education For All” hareketiyle tüm dünya ülkelerine verilmiş vaatler ve Anayasamızın da öngördüğü doğrultuda *eğitimi herkes için erişilebilir kılmak*, eğitim alanında belirlediğimiz ulusal hedeflerimizden biridir. Yurdumuzun en ücra köşelerinde yaşayan çocuklarımızın temel eğitimden yararlanabilmeleri YİBO'lar sayesinde sağlanmaktadır. Öncelikle çoğu boşalan köylerdeki öğrenci sayısının azlığı, köy okullarına branş öğretmenlerinin atanmaması, bir ya da iki öğretmenle eğitimin sürdürülmesi, yıl içinde bazen birkaç kez öğretmen değişimi, doğa koşullarının ağırlığı, ısınma, bina...vb sorunlarının çözülememesi, çocukların küçük yaşlardan itibaren aile içi işlerde çalıştırılması köy çocuklarının temel eğitimden yararlanmalarının sağlanabilmesi YİBO modelini zorunlu kılmaktadır. 8 yıllık zorunlu eğitim uygulamasıyla YİBO'ların sayısı yakın zamanlarda 600'leri aşmıştı..

FEDAKARLIK:

Herşeyden önce YİBO'lar fedakarlıklar okuludur. Çocuklar, veliler, öğretmenler, yöneticiler, hizmetliler fedakarlıklar yapmaktadır. Çocuklar küçük yaşta ailelerinden uzakta kalmaktadır, veliler de özlemin diğer ucunda yer almaktadır. Öğretmenler çocuklarla ders dışında belleticilik göreviyle de beraber olmaktadır: onların sorunlarıyla anne ve baba, abla, ağabey gibi ilgilenme, psikolog gibi dinleme, empati kurma, çözüm olanakları sunma, rehberlik etme, hemşire gibi sağlık sorunlarını keşfetme, tedavilerine yardımcı olma yanında sevgi ve şevkat verme gayreti içindedirler. Hizmetliler de çocukları kendi çocukları gibi benimsemekte, onları bağrılarına basmakta, civcivlerini koruyan anaç tavuk gibi onları korumakta, ailelerine de zaman zaman köprü olmaktadırlar. Yöneticilerse eğitimin dışında çoğu konularda sorumluluklar almaktadır.

Devlet de çocukların okuması için YİBOları büyük bütçelerle desteklemektedir, bu bütçe de ilçelere ekonomik canlılık getirmektedir.

YİBO'larda yaşanan fedakarlıkları anlatmak için romanlar yetmez, anlatılamaz oradaki öğretmenlerimizin ve yöneticilerin fedakarlıkları... Hemen aklıma gelen bir örneği paylaşmak isterim: Ağrı'da bir YİBO müdüründen dinlemiştim: “Gecenin bir vakti. Baktım çocuğun biri kalorifer radyatörüne yapışmış, tir tir titiyor. Kucakladığım gibi ilçedeki hastaneye götürdüm. Nöbetçi doktor ‘Biz teşhis koyamadık, en iyisi Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesine götürün...’ dedi YİBO'nun minibüsünü aldık yola çıktık. Nöbetçi öğretmen, şöför, çocuk ve ben... Hava ayaz, bir de tipi bastırdı ki ne tipi... Buraya gelirken geçtiğiniz boğazları hatırlarsanız, şarampollerin derinliğini yakından görmüşsünüzdür. Gecenin soğuk beyazlığında ateşler içinde kıvranan bir çocukla ne yaparsınız? Ben minibüsün 5 metre önünde yürüyorum ki, minibüs şarampole düşmesin. 5 dakika sonra

donmamak için içeri giriyorum, nöbetçi öğretmenimiz dışarıda benim yerime yürümeye devam ediyor... “ diye süren bir hikaye...

Bu fedakarlıkları insan kendi çocuğu için bile yapar mı, “hele bir sabah olsun”, “hele bir tipi dursun” demez mi?

KANAL:

Köy çocuklarının kendilerini gösterebilecekleri şimdilik elimizdeki en iyi model YİBO'lardır. Birleştirilmiş sınıf ve taşıma merkezli okullarda okuyan çocuklar akşam eve geldiklerinde ailenin yetmezliklerini paylaşmak zorunda kalacaklardır. Her bir bireyin içindeki potansiyeli gözardı edemeyiz, ihmal etmek temel çocuk haklarına da aykırıdır. Bütün çocukların kendilerini gösterebilmeleri için kanallar açık tutulmalıdır! Ülkenin, hatta insanlığın kaderini etkileyecek bireylerin bu güzel çocuklar içinden çıkacağı kabulüyle yaklaşılmalıdır.

Bilgisayar laboratuvarları, kitaplık, çok amaçlı salon, spor salonu gibi genelde standart fiziksel yapıların yanı sıra oyuncak odaları, resim atelyeleri ve işlikler, spor sahaları, tenis kortları, oyun parkları, tarım alanları, seralar, müzik odaları, minik müzeler, minik hayvanat bahçesi, halı sahalar, gibi çok çeşitli imkanlar sunan YİBO'lar da mevcuttur.

- * Çocuklar YİBO'larda daha dengeli beslenmektedir, birçok çocuk kaşıkla, çatalla ve sulu yemekle YİBO'da tanışmaktadır.
- * Tıbbi müdahaleler YİBO'larda daha hızlı yapılmaktadır. Doktora geç götürme veya ihmal nedeniyle köy çocuklarında görülen ciltteki izler, yüksek ateşli kalıcı hasar bırakan hastalıklar YİBO'lar sayesinde azalmaktadır.
- * YİBO çocukları küçük yaşta yaşama sorumluluğunu üstlenmekte, ayakta kalmasını öğrenmektedirler. Bu nedenle YİBO'lu çocukların hayatta başarısız olmalarını düşünmek zordur.
- * YİBO çocukları kitap okuyarak kendilerini geliştirmektedirler. Kitaplar çocukların elinden düşmemektedir.
- * YİBO çocukları sanatsal ve sportif alanlarda, ders dışı faaliyetlerde kendilerini gösterebilme şanslarını çok iyi kullanmaktadırlar.
- * YİBO çocukları öğretmenlerine daha yakın olabildikleri için duygusal ve sosyal gelişimleri desteklenmektedir.
- * YİBO çocukları başka köylerden, başka coğrafyalardan arkadaşlar edinerek bilgi ve görgü dağarcığını, iletişim becerilerini sürekli geliştirmektedir.
- * YİBO çocukları kimi zaman personel yetmezliklerinde okulun işlerini yaparak yardımlaşmayı öğrenmektedir.
- * YİBO çocukları YİBO'nun abileri ve ablaları olarak küçük kardeşlerine rehber olmakta, onları kanatları altına almakta, aralarında sevgi ve şevkat duyguları gelişmektedir.

GÖZBEBEKLERİMİZ:

Köy çocuklarının insani değerleri eşsizdir... Bir arkadaşın deyiimiyle “*medeniyetlerin basamak basamak ilerlemesinde bilim yetişkinler tarafından çocuklara aktarılır, ancak sevgi denilen üst değer yetişkinlere öğretilsin diye çocuklara, en çok da köy çocuklarına emanet edilmiştir*”. Bir başka arkadaşın deyiimiyle “*bunlar hormonsuz*” yetişmişler; sevginin, saygının, güler yüzün, ağır başlılığın emsalsiz örneklerini verir köy çocukları... Bilgisayarlar, cep telefonları, internet, alışveriş merkezleri, birbirine saygısız davranan gerilimli ortamlardan uzak; omzuna dokunduğunuzda size sonsuz bir sevgiyle gülümsemeye bakan, eşsiz insan kaynaklarımız, göz bebeklerimizdir YİBO’larda okuyan köy çocukları... Tüm gayretimiz bu çocuklara layık olmak olmalı Ülkenin gelecek 25-30 sene sonrasına baktığınızda, en dürüst, en düzgün, diğerini ötekileştirmeyen, herkesi seven sayan en güzel hizmetleri YİBO’lu çocukların vereceklerine zerre kadar şüphemiz yok... Yeter ki biz bu güzel çocuklara layık olabilelim, onların yozlaşmasının önüne geçelim ve onların bu güzelliklerini eğitimle taçlandıralım.

SORUNLAR:

YİBO’larda 24 saat yaşanmaktadır. Gündüzlü okullarda ise 8 saat. O zaman YİBO’lar gündüzlü okullara göre 3 misli daha önemlidir diyerek oran kurulamaz, önem atfedilemez. YİBO’larda hayat yaşanmakta ve hayata dair sorunlar YİBO’larda kendini gösterebilmektedir. Sorunların kaynağı hiçbir zaman çocuklar değildir... Hepimizin kendimize izdüşürebileceği bir sorumluluk bulunmaktadır... YİBO’larda öğretmen ve yönetici olmak çok zordur... YİBO yöneticiliği ve öğretmenliği özel ihtisas gerektirmektedir. Yapısal sorunların ve ihalelerin takibi profesyonel işletmeci yöneticilerce takip edilmeli; diğer eğitim kökenli yöneticiler öğretmenler, çocuklar ve eğitimin kalitesiyle ilgilenmelidir. İhaleler ve hizmetli personel alımında daha objektif olunabilmeli, yöneticilerin üzerindeki baskıyı azaltacak tedbirler düşünülmeli, belki de yöneticiler yörenin insanı olmamalıdır. Bu okullarda hızlı kadro değişimleri yaşanmamalıdır. YİBO’larda özel insanların özel ücretlerle ve özel imkanlarla çalışmaları gerekir. YİBO’ya başlamadan her yeni personel, -hizmetlilerde dahil- kendilerine emanet edilen hazinenin değeri anlatılarak özel eğitimlerden geçirilmelidir. Bu görevi insanüstü gayretle yapan öğretmen ve yöneticilerimiz çoğunluktadır.

1., 2, ve 3. sınıf öğrencilerinin yatılı olmasına özel koşullarda izin verilmeli, genelde yatılılık 4. sınıfta başlatılmalıdır. Altıncı sınıf çok geç olmakta, birleştirilmiş sınıflı köy okulundan YİBO’nun 6. sınıfına gelen çocukların önemli bir kısmı okuma – yazma öğrenmeden gelmektedir. Bazı YİBO’larda hızlandırılmış kurslar uygulanarak bu sorun giderilmeye çalışılmakta, öğrencilerin seviyesini yükseltme gayretleri meyvelerini verememektedir.

YİBO’ya gelen öğrenciler için 1. sınıflarda uygulanana benzer şekilde öğretim yılı başlangıcından önce, 1 haftalık alışma döneminde özel eğitimlerden geçirilmeli, hatta bu sırada pansiyonlar da çoğu yeri boş olduğu için velileri de bilgilendiren,

çocukların okullarına sahip çıkmalarını sağlayacak eğitimler programlanmalıdır. YİBO'larda tek tek görülen güzel örneklerin yaygınlaşmasını sağlayacak teşvik mekanizmaları kurulmalıdır.

SONUÇ:

YİBO'larda Köy çocuklarının insani değerleri eşsizdir. YİBO'ların nasıl bir sevgi yuvası olduğunu giderek, o çocuklarla iletişim kurarak, onlara dokunarak anlayabilirsiniz. YİBO'ların internet sitelerindeki ziyaretçi defterlerini, dergilerini - "Yuvamız" bazılarının isimleri- okuyun, o aileye özlemle geçen zorlu günlerin, çabaların çocukları nasıl başarıya taşıdığını, YİBO'lar olmasaydı köy çocukları nerelerde olurdu sorusunun yanıtını mezunlarından öğrenebilirsiniz. Bugün bilim dünyasına adımını atmakta olan YİBO'lular bu kurumların ne ölçüde dönüştürücü bir görev üstlendiklerini göstermektedir.

Birleştirilmiş sınıflı ve taşıma merkezli okullarla ancak 4. Sınıfa kadar eğitim sunulması planlanmalıdır. Daha sonrası için isteyen her ailenin çocuklarını kayıt ettirme konusunda birbirleriyle yarışacakları YİBO'ların iyileştirilerek yaygınlaştırılması gereklidir.

Bugün YİBO'ların kapatılmasını tartışmak yerine YİBO'lar için köydeki çocuklarımızın hak ettiği reformları tartışmanın günüdür.